

[Tove Jørgensen]

for det er alle strejker nemlig, men tillige i en overenskomstmæssig strejke, danne basis for, at hele lovgivningen skal laves om på en måde, der i realiteten kriminaliserer strejkeretten, kriminaliserer retten til at føre politisk kamp for grundlæggende krav. Det er det, der er tale om, både når det drejer sig om lønindkomsten, og når det drejer sig om retten til en bolig, man kan betale.

Når dertil kommer, at man vil tildele hjælpen efter beregninger, tilmålt efter satsen for varig hjælp, så bryder man helt og holdent med de principper, som man selv gjorde sig til talsmand for, da bistandsloven kom i stand, nemlig at de hidtidige levevilkår skal opretholdes, så man ikke fører mennesker ud i social deroute. Der kan vi godt sige, og det har vi ment hele tiden, at bistandsloven ikke er nogen god lov; her må vi erklære os uenige med socialministeren. Især mener vi, at paragraffen om varig hjælp helt burde afskaffes og fjernes fra bistandsloven; for der er netop tale om at sætte folk i bås. En sådan paragraf om en reel fattighjælp er en skamplet på den danske sociallovgivning, som den er i dag.

Grethe Philip (RV):

Det radikale venstre tager skarpt afstand fra de forsøg, der fra forskellig side, herunder fra en fagforbundsformand, er gjort på at misbruge den sociale bistandslov i tilfælde af kollektiv arbejdsstrid. Vi konstaterer med tilfredshed, at ledende folk inden for LO helt afviser, at den sociale bistandslov skal bruges af lønmodtagerne som et middel i en arbejdskamp. Dette ville da også ganske undergrave bistandsloven. Dens hovedsigte er at være det nederste net til opfangning af de svage i samfundet.

Det er en gammel sædvane, at det offentlige skal være videst muligt neutral i en arbejdsstrid, og dette princip skal fastholdes. Det må erkendes, at bistandsloven ikke er ganske klar på dette punkt, og at der har været en vis usikkerhed ude i kommunerne og andre steder om, hvor hurtigt og hvor rundeligt kommunerne skulle kunne træde til med støtte under en arbejdsstandsning, og om denne hjælp skulle tilbagebetales. Det radikale venstre har derfor presset på for at få et cirkulære, der lagde faste retningslinjer. Socialministeren udsendte den 17. december 1976

en cirkulæreskrivelse. Efter dette klagøres det, at hjælp til personer, der er indblandet i arbejdsstrid, skal udmåles efter reglerne for forbigående hjælp i lovens § 37, men det klagøres også, at hovedreglen skal være, at den hjælp, der ydes, skal betales tilbage, og at det sociale udvalg skal være tilbageholdende med udmåling af hjælpen.

Det radikale venstre finder, at dette cirkulære giver tilpas strenge og rimeligt smidige regler for den hjælp, der kan ydes. Vi finder derfor ikke, at tiden er inde til at stramme selve loven, og vi stiller os afvisende over for det foreliggende lovforslag. Lad os ikke af enkeltpersoner provokere til at foretage ændringer i bistandsloven, som dels gør den uklare, dels er i strid med lovens bærende idé.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti er medforslagsstiller til det foreliggende forslag. Vi mener, at det er godt, det bliver præciseret, at den hjælp, der gives til enkeltpersoner eller familier, der er involverede i kollektive arbejdsnedlæggelser eller huslejeboycot, skal tilbagebetales. Socialministeren omtaler, at efter de sidste konflikter er tilbagebetalingen af den hjælp, som efter et skøn er ydet med tilbagebetalingspligt, foregået godt, men vi mener, det er godt, at det præciseres i loven, at hjælpen skal tilbagebetales.

Socialministeren omtalte et cirkulære, der lægger visse retningslinjer for hjælp til dem, der er med i en konflikt. Størrelsen af hjælpen beror også i meget høj grad på skøn, og en del socialudvalg har følt sig presset – til trods for dette cirkulære. Vi mener derfor, det må være godt, at det bliver lagt i faste rammer, at hjælpen gives efter reglerne for varig hjælp. Jeg tror også, det vil være en fordel for dem, der deltager i konflikterne. Vi ved, at der har været stærkt overdrevne rygter om, hvor meget folk får i tilskud.

Ib Christensen (DR):

Det foreliggende lovforslag er et brud med det bærende princip i bistandsloven, hvorefter der ikke skelnes mellem såkaldte værdige og uværdige trængende eller selvforskyldte eller uforskyldte vanskeligheder, men at bstanden ydes efter det behov, der rent faktisk er. Det er en selvstændig grund til at afvise forslaget.